
HİCR SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Hicr 15/1)

الرُّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

ELİF! LAM! RA! Bunlar kitabın âyetleri ve apaçık anlam kümeleridir.

(Neml 27/1)

طس تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ

TÂ! SÎN! Bunlar Kuran'ın; apaçık kitabın âyetleridir.

(Neml 27/2)

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Müminler için bir rehber ve müjdedir.

(Hicr 15/2)

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

İnkâr edenler, zaman zaman: “Keşke biz de müslümanlardan olsak” diye çok arzu ederler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile bile inkâr ettiler.
Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Yasin 36/7)

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onların çoğu, bu sözün gerçek olduğunu anladı ama inanıp güvenmiyorlar.

(Hicr 15/3)

ذَرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Bırak onları yiyip içip hayatın tadını çıkarsınlar, beklentileri kendilerini oyalasın; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Müminun 23/54)

فَذَرُّهُمْ فِي غَمَرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

Vakti gelene kadar onları sarhoşlukları içinde bırak!

(Müminun 23/55)

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ

Ne sanıyorlar; sadece mal ve evlat yönünden onları desteklemekle,

(Müminun 23/56)

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ

onların iyilikleri için mi koşturuyoruz! Tam tersi, fark etmiyorlar.

(Ahkaf 46/20)

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَهَبْتُمْ طِبْيَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

Ateşin karşısına getirildikleri gün, kâfirlere: “Siz bütün güzelliklerinizi dünya hayatınızda tükettiniz, onunla sefa sürdünüz. Yeryüzünde haksız yere büyükleme ve sınırı aşmanıza karşılık bugün alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız” denir.

(Kalem 68/44)

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Bana bırak artık bu sözü yalanlayanı! Onları bilmedikleri yerden adım adım kötü sona yaklaştırırız.

(Mearic 70/42)

فَذَرُّهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Bırak da tehdit edildikleri gün ile yüzleşinceye kadar eğlenip dursunlar.

(Mearic 70/43)

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نُصْبٍ يُؤْفَضُونَ

O gün onlar, putlarına koştukları gibi kabirlerinden fırlayıp çıkarlar.

(Mearic 70/44)

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً ذَلَّةً ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

Saygıyla önlerine bakarlar, alçaklık her yanlarını sarar. İşte onlara vadedilen gün o gündür!

(Hicr 15/4)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

Biz hiç bir yerleşim merkezini bilinen bir kitabı olmadan helak etmedik.

(Enam 6/130)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ
كَانُوا كَافِرِينَ

Ey cinler ve insanlar! Sizden olan kimseler size elçi olarak gelmediler mi? Onlar size âyetlerimi anlatıyor ve bugün karşılaşacağınız şeyler konusunda sizi uyarıyorlardı, değil mi?" Dediler ki: "Aleyhimize de olsa, biz buna şahidiz." Dünya hayatı onları aldatmıştı. Kesinlikle kâfir olduklarına, kendileri şahitlik ettiler.

(Enam 6/131)

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ

Böyledir; Senin Rabbin, halkının bir şeyden haberi yokken, haksızlık ederek yerleşim merkezlerini helak etmez.

(Enam 6/156)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

Aksi takdirde: "Kitap sadece bizden önceki iki topluma indirildi. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık" derdiniz.

(Enam 6/157)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَايَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

Ya da şöyle diyebilirdiniz: "Eğer o kitap bize indirilmiş olsaydı, biz onlardan daha doğru yolda olurduk." İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir rahmet geldi. Bundan sonra Allah'ın âyetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çevirenden daha zâlim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

(Ta Ha 20/134)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى

Elçi gelmeden onları bir azap ile helak etseydik, derlerdi ki: “Rabbimiz! Böyle aşağılık hale düşüp sürünmeden önce keşke bir elçi gönderseydin de Senin âyetlerine uysaydık.”

(Şuara 26/208)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

Uyaranları olmayan hiçbir yeri helak etmedik.

(Şuara 26/209)

ذَكَرْى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

Bu bir hatırlatmadır; zâlim olanlar biz değiliz.

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçiye yerleşim merkezlerine göndermeden hiçbir yeri helak etmez. Helak ettiği yerleşim merkezleri, sadece halkı zâlim olanlardır.

(Hicr 15/5)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

Bir ümmet ecelini ne öne alabilir ne de erteleyebilir.

(Nahl 16/61)

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

Allah, zulmetmelerinden dolayı insanları hemen yakalasaydı, onlardan birini bile canlı bırakmazdı. Ama onları belirlenmiş ecellerine kadar erteliyor. Ecelleri gelince ne bir süre erteleyebilirler ne de öne alabilirler.

(Ta Ha 20/129)

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مُسَمًّى

Rabbinden daha önce geçen bir kelime ve belirlenmiş bir ecel olmasaydı hemen gereken yapılırdı.

(Müminun 23/43)

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

Bir ümmet ecelini ne öne alabilir ne de erteleyebilir.

(Müminun 23/44)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonrasında da elçilerimizi art arda gönderdik. Her ümmet kendine gelen elçiye yalanladı. Biz de onlardan birini diğerinin arkasına kattık ve her birini birer hikâyeye dönüştürdük. İnanmayan topluluklar artık uzak olsunlar!

(Hicr 15/6)

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

Dediler ki: “Ey kendisine zikir indirilen kişi! Sen tamamen cinlerin etkisindesin.

(Müminun 23/70)

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَآكْثَرُ هُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Yoksa cinlerin etkisinde olduğunu mu söylüyorlar? Aksine, o gerçeği getirdi ama onların çoğu gerçeklerden hoşlanmıyor.

(Müminun 23/71)

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

Eğer gerçek, bunların arzularına göre şekillense; göklerin, yerin ve oralarındaki her şeyin doğal düzeni bozulur. Aslında onlara, hatırlamaları gerekeni getirdik ama onlar hatırlamaları gerekenden yüz çevirenlerdir.

(Saffat 37/35)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

Onlara: “Allah’tan başka ilâh yoktur” denilince büyüklenirlerdi;

(Saffat 37/36)

وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْرِكُوا إِلَهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ

“Biz, cinlerin etkisine girmiş bir şair için ilâhlarımızı bırakır mıyız?” derlerdi.

(Saffat 37/37)

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ

Aksine o, gerçeği getirmiş ve gönderilen elçileri de doğrulamıştı.

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kesinlikle o değerli bir elçinin sözüdür;

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

yönetimin sahibinin yanında güçlü ve itibarlı,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

orada sözü dinlenen ve güvenilen.

(Tekvir 81/22)

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ

Arkadaşınız cinlerin etkisinde değildir.

(Hicr 15/7)

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Söylediğin doğruysa bize melekleri getirsene!”

(Enam 6/111)

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

Biz onlara melekleri indirsek, ölüler onlarla konuşsa ve her şeyi karşılarında toptasak, yine de inanıp güvenmezler; Allah isterse başka. Ama onların çoğu cahilce davranır.

(Fussilet 41/14)

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَكَةً فَأِنَّا أَرْسَلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Kendilerinden önce ve onlardan sonra gelen elçiler: “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin!” dediklerinde: “Rabbimiz isteseydi melekleri indirirdi. Biz sizin elçiliğinizi inkâr ediyoruz” dediler.

(İsra 17/94)

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

Kendilerine rehber gelince insanları ona inanmaktan alıkoyan sadece: “Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi!” demeleridir.

(İsra 17/95)

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

De ki: “Yeryüzünde yerleşip yürüyenler melekler olsaydı, o zaman onlara gökten bir melek elçi indirirdik.”

(Hicr 15/8)

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

Biz melekleri sadece hak ettiklerinde göndeririz, o zaman onlara göz açtırılmaz.

(Furkan 25/21)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler: "Melekler bize de indirilse olmaz mı ya da Rabbimizi görsék!" derler. Onlar kendilerini büyük görürler de büyük bir azgınlıkla başkaldırırlar.

(Furkan 25/22)

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا

Melekleri görecekleri gün suçluları sevindirecek hiçbir şey olmayacaktır. Melekler onlara daima: "Yasaktır! Yasaklanmıştır!" diyeceklerdir.

(Fatır 35/36)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ

İnkâr edenlerin payına düşen cehennem ateşidir. Ölümüne hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Nankörlük eden herkesi işte böyle cezalandırırız.

(Fatır 35/37)

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ

Orada şöyle feryat ederler: "Rabbimiz! Bizi çıkar da iyi işler yapalım; daha önce yaptıklarımızdan başka işler!" "Size, hatırlanması gerekeni hatırlayabileceğiniz kadar ömür vermedik mi? Size uyarıcı da geldi, değil mi? Öyleyse azabı tadın! Zâlimlerin yardımcısı olmaz!"

(Hicr 15/9)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Zikri Biz indirdik! Biz kesinlikle onu muhafaza edeceğiz!

(Enam 6/115)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin kelimesi, doğru ve adaletli olma bakımından tamamlanmıştır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Şuara 26/210)

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

Onu şeytanlar indirmedi.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

Bu onlara düşmez; buna güçleri de yetmez.

(Şuara 26/212)

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ

Çünkü onlar, dinlemekten engellenmişlerdir.

(Vakıa 56/75)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Yok yok! Yıldızların bulunduğu yere yemin ederim.

(Vakıa 56/76)

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Bilirsiniz bu kesinlikle muazzam bir yemindir.

(Vakıa 56/77)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

Şüphesiz o değerli bir Kuran'dır.

(Vakıa 56/78)

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ

Saklı bir kitaptadır.

(Vakıa 56/79)

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

Ona tertemiz olanlardan başkası dokunamaz.

(Vakıa 56/80)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Hicr 15/10)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ

Kuşkusuz senden önceki topluluklara da elçiler gönderdik.

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ إِعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Gerçek şu ki, Allah'a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah'ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancıların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Mümin 40/78)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

Senden önce de elçiler gönderdik; kiminin hikâyesini sana anlattık, kimininkini de anlatmadık. Hiçbir elçi, Allah'ın izni olmadan bir âyet/mucize getiremez. Allah'ın emri gelince hak yerine getirilir. Boş işlere dalanlar orada kaybederler.

(Hicr 15/11)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka alaya alırlardı.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka alaya alırlar.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Yasin 36/32)

وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

Ancak hepsi toplanacak, huzurumuzda hazır bulunacaklardır.

(Zuhruf 43/6)

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

Sizden öncekilere de nice nebîyi gönderdik.

(Zuhruf 43/7)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Onlara hangi nebî gelse, mutlaka alaya alırlardı.

(Zuhruf 43/8)

فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan daha güçlülerini yakalayarak helak ettik. Öncekilerin örnekleri anlatılmıştı.

(Hicr 15/12)

كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Böyledir; onu suçluların kalplerine sokarız.

(Enam 6/10)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Gerçek şu ki, senden önce de elçiler alaya alındı. Onlarla alay edenlerin alaya aldıkları şey, daha sonra onları kuşatıverdi.

(Hud 11/8)

وَلَيْنُ أَخْرَجَنَا عَنْهُمْ الْعَذَابُ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Onlardan azabı sayılı bir dönem ertelese: “Onu tutan ne ki?” derler. Şunu bilin ki azap geldiği gün onlardan savılacak değildir. Alaya aldıkları başlarına gelecektir.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Onlar oralarda bunlardan sayıca daha çok, daha kuvvetli ve bıraktıkları eserler daha kalıcıydı. Kazandıkları, onların işlerine yaramadı.

(Mümin 40/83)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ

Elçileri onlara açık belgelerle gelince, kendilerindeki bilgiyle avundular. Alaya aldıkları başlarına geliverdi.

(Şuara 26/200)

كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Biz onu suçluların kalplerine kadar işlettik.

(Şuara 26/201)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Buna rağmen onlar, acıklı azabı görünceye kadar ona inanıp güvenmezler.

(Hicr 15/13)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

Bunlar ona inanıp güvenmezler; oysa öncekilere uygulanan kanun daha önce geçmişti.

(Yusuf 12/110)

حَتَّى إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ
بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

Hatta, elçiler tam onlardan ümitlerini kestikleri ve yalanlandıklarını iyice anladıkları zaman yardımımız gelir, sonra istediğimizi kurtarırız. Azabımız suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

(Müminun 23/38)

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ

Bu ancak, bir yalanla Allah'a iftira eden adamın tekidir. Biz ona inanıp güvenecek değiliz.”

(Müminun 23/39)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

Elçi dedi ki: “Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et.”

(Müminun 23/40)

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ

Allah dedi ki: “Çok geçmeden pişman olacaklardır.”

(Hicr 15/14)

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

Üzerlerine gökten bir kapı açsak, onlar da oradan yukarı çıksalar,

(Hicr 15/15)

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ

yine de derler ki: “Sadece gözlerimiz boyandı; aslında biz büyülenmiş bir topluluğuz.”

(Enam 6/7)

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

Sana kâğıda yazılı bir kitabı parça parça indirsek, onu ellerine dahi alsalar, inkâr edenler: “Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” diyeceklerdir.

(İsra 17/47)

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا

Seni dinledikleri sırada neye kulak verdiklerini de, aralarında fısıldaştıkları zaman da o zâlimlerin: “Peşinden gittiğiniz büyülenmiş bir adamdan başkası değildir” dediklerini de iyi biliriz.

(Hicr 15/16)

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

Gökte burçlar oluşturduk. Seyredenler için onu süsledik.

(Hicr 15/17)

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ

Onu, taşlanmış şeytanların hepsinden koruduk.

(Saffat 37/6)

إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ

Biz, yakın göğü bir süsle; yıldızlarla süsledik.

(Saffat 37/7)

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ

Onu, her inatçı şeytandan koruduk.

(Saffat 37/8)

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَاِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

Onlar yüce meclisi dinleyemez; her taraftan taşlanırlar.

(Saffat 37/9)

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ

Hep kovulurlar, azap yakalarını bırakmaz.

(Hicr 15/18)

إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ

Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da hemen parlak bir ateş parçası takip eder.

(Mülk 67/5)

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

Doğrusu, Biz en yakın göğü kandillerle süsledik. Orayı şeytanlar için taşlama yeri yaptık ve onlara alevli bir ateş hazırladık.

(Cin 72/8)

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

Bir gün göğe vardık; orayı koruyucularla ve ateş parçalarıyla doldurulmuş bulduk.

(Cin 72/9)

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

Hâlbuki biz orada bazı yerlere oturur, dinlerdik. Şimdi orayı kim dinlese kendisini gözleyen bir ateş parçasıyla karşılaşıyor.

(Cin 72/10)

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

Yeryüzündekilere bir kötülük mü isteniyor, yoksa Rableri onları olgunlaştırmak mı istiyor; bir türlü anlayamıyorduk.

(Cin 72/11)

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا

Elbette içimizde sâlihler de var, bundan başkaları da. Her birimiz ayrı ayrı yollardayız.

(Cin 72/12)

وَأَنَا ظَنُّنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

Biz yeryüzünde Allah'ı asla aciz bırakamayacağımızı anladık, kaçmakla da onu aciz bırakamayız.

(Cin 72/13)

وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

Biz rehberi dinleyince, ona îmân ettik. Artık kim Rabbine inanıp güvenirse, ne bir zarara ne de bir haksızlığa uğramaktan korkmaz.

(Cin 72/14)

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

İçimizden Allah'a tam teslim olanlar da var, haktan sapanlar da. Allah'a teslim olanlar olgunluk peşindedirler.

(Hicr 15/19)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

Yeri uzattık, içine oturaklı dağları yerleştirdik. Orada her bitkiyi dengeli olarak bitirdik.

(Rad 13/3)

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُجُومًا ثَمِينًا يُعْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Yeryüzünü uzatan, içinde oturaklı dağları, ırmakları, her üründen iki eşi oluşturan O'dur. Gündüzü gece ile örter. Bunda düşünen bir topluluk için mutlaka âyetler vardır.

(Lokman 31/10)

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بَغْيَرٍ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

Allah gökleri görebileceğiniz direkler olmadan yaratmış, sizi sarsmasın diye yerin içine sabitleyen dağlar yerleştirmiş ve orada her türlü canlıyı yaymıştır. Gökten su indirip bereketli çiftlerin hepsinden bitirmiştir.

(Kaf 50/7)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Yeryüzünü uzattık, içine oturaklı dağları yerleştirdik. Orayı güzelleştiren her çift bitkiden bitirdik.

(Kaf 50/8)

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

O'na yönelen her kul için gerçeği göstereceğini ve hatırlatsın diye.

(Hicr 15/20)

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

Yeryüzünde sizin için de, rızık size ait olmayanlar için de yaşam alanları oluşturduk.

(Enam 6/14)

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Allah’tan başkasını mı veli edineceğim? O gökleri ve yeri, bölünme ile yaratandır. O, yediren ve yemeyendir.” De ki: “Ben; Allah’a tam teslim olanların öncüsü olmakla ve asla müşriklerden olmamakla emrolundum.”

(Araf 7/10)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Geçinebileceğiniz imkânlar oluşturarak sizi yeryüzüne yerleştirdik. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Hud 11/6)

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Yeryüzünde tek bir canlı yoktur ki rızık Allah’a ait olmasın. Allah, onun karar kıldığı yeri de geçici olarak kaldığı yeri de bilir. Bunların hepsi apaçık bir kitaptadır.

(Ankebut 29/60)

وَكَايَيْنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Nice canlılar vardır ki, rızıkını taşımaz. Onlara da, size de rızık veren Allah’tır. O, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Hicr 15/21)

وَأِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ

Hiçbir şey yoktur ki, kaynakları bizim katımızda olmasın. Onu ancak bilinen bir ölçüye göre göndeririz.

(Müminun 23/18)

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ

Gökten belli ölçüde su indirip yerin içine yerleştiririz. Elbette Biz onu gidermenin ölçüsünü de koyarız.

(Fussilet 41/9)

قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Yeri iki günde yaratana benzer nitelikte varlıklar oluşturarak O’nu inkâr eden siz misiniz? İşte O, bütün varlıkların Rabbidir.”

(Fussilet 41/10)

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيُنْزِلَ فِيهَا مِنْ مَاءٍ غَدِقٍ غَدِقٍ

İçine, üstten itibaren sabit dağlar yerleştirip yeri bereketlendiren ve içinde her türden gıdanın ölçüsünü dört günde oluşturup, araştıranlar için dengeli bir şekilde yayan O’dur.

(Kamer 54/49)

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

Biz, yarattığımız her şeyi mutlaka bir ölçüye göre yaratırız.

(Hicr 15/22)

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاحِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ

Rüzgârları aşılayıcı olarak göndeririz. Gökten su indirir, onunla su ihtiyacınızı karşılarız. Onun kaynağı sizin elinizde değildir.

(Furkan 25/48)

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

Rahmetinden önce rüzgârları müjdeci olarak gönderen ve gökten temiz bir su indiren de O’dur.

(Rum 30/48)

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَنَزِلُ الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah rüzgârları gönderir; bulutu kaldırıp istediği şekilde yayarlar, bulutu küme küme yapınca arasından çıkan yağmuru görürsün. Ardından yağmuru kullarından istediğine ulaştırınca sevinirler.

(Rum 30/49)

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْقَبْلِ لَمْ يُبْلِسِينَ

Oysa az önce; yağmur yağdırılmadan önce ümitlerini kesmişlerdi.

(Rum 30/50)

فَإَنْظُرْ إِلَىٰ أَثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah'ın rahmetinin eserlerine baksana; toprağa, ölümünden sonra nasıl hayat veriyor. Bunu yapan elbette ölümlere de hayat verir. O, her şeye bir ölçü koyandır.

(Fatır 35/9)

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ

Allah, bulutları kaldıran rüzgârları ölü bir toprağa gönderir ve onunla ölümünden sonra ona hayat verir. İşte yeniden diriliş de böyle olacaktır.

(Mülk 67/30)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ

De ki: “Düşündünüz mü, sularınız yerin dibine batarsa kim size bir su kaynağı getirebilir?”

(Hicr 15/23)

وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Elbette hayat veren de öldüren de Biziz ve Biz her şeye mirasçı olacağız.

(Meryem 19/40)

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

Şüphe yok ki Biz, yeryüzüne ve üzerindeki herkese mirasçıyız. Bize döndürülecekler.

(Al-i İmran 3/180)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنِيعَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Allah'ın lütfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun onların hayrına olacağını sanmasınlar. Aksine, bu onların şerrinedir. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet günü boyunlarına dolandırılır. Göklerin ve yerin bütün mirası Allah'ındır. Allah ne yaptığınızdan haberdardır.

(Hicr 15/24)

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

Gerçek şu ki biz, sizden önceleyenleri de, erteleyenleri de biliyoruz.

(Kıyamet 75/12)

إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ

O gün, karar kılınacak yer Rabbinin huzurudur.

(Kıyamet 75/13)

يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ

O gün, insana, neye öncelik verdiği ve neyi ertelediği bildirilir.

(Kıyamet 75/14)

بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ

Aslında insan kendi durumunu görür;

(Kıyamet 75/15)

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ

mazeretlerini ortaya koysa da.

(İnfitar 82/4)

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ

kabirdekiler diriltildiği zaman,

(İnfitar 82/5)

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ

kişi neyi öncelediğini ve neyi ertelediğini öğrenecektir.

(Fecr 89/23)

وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَنْذَرُ الْإِنْسَانَ وَاتِّىَ لَهُ الذِّكْرُ

O gün cehennem getirilir, insan hatırlar ama o gün hatırlamanın ne faydası var!

(Fecr 89/24)

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Der ki: “Ah! Keşke, bu hayatım için önceden bir şeyler yapsaydım!”

(Hicr 15/25)

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Senin Rabbin onların hepsini kıyamet günü bir araya toplayacaktır. Çünkü O her şeyi bilendir, daima en doğru hükmü verendir.

(Enam 6/128)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنَّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ
خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Herkesi toplayacağı gün: “Ey cinler! Gerçekten birçok insanı ele geçirdiniz.” Onların insan dostları diyecekler ki: “Rabbimiz! Birbirimizden yararlandık. Nihâyet bize biçtiğin sürenin sonuna ulaştık.” Der ki: “Allah’ın başka bir şey istemesi dışında, yeriniz içinde ölmeyeceğiniz ateştir! Şüphesiz Rabbin, daima en doğru hükmü verendir, her şeyi bilendir.”

(Yunus 10/45)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ

Onları bir araya toplayacağı gün, sanki dünyada sadece gündüz vakti tanışmayla geçen kısa bir süre kadar kalmış gibi olurlar. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar kesinlikle kaybetmişlerdir. Onlar doğru yolda değildir.

(Hicr 15/26)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

Gerçek şu ki, Biz insanı, kurumuş, yıllanıp kokuşmuş kara balçıktan yarattık.

(Rum 30/20)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

Sizi topraktan yaratmış olması Allah’ın âyetlerindendir. Sonra bakarsınız ki, bir beşer olarak dolaşıyorsunuz.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Şüphesiz ki insanı Biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Rahman 55/14)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ

O, insanı çömlek gibi kurumuş balçıktan yarattı.

(Rahman 55/15)

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ

Cinleri de ateşten bir karışımdan yarattı.

(Hicr 15/27)

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

Cinleri de daha önce zehirli ateşten yaratmıştık.

(Hicr 15/28)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

Bir zaman Rabbin meleklerle demişti ki: “Ben kurumuş, yıllanıp kokuşmuş kara balçıktan bir beşer yaratacağım.

(İnsan 76/1)

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا

İnsan henüz anılmaya değer bir şey değilken; üzerinden, zamandan bir devir geçti değil mi?

(İnsan 76/2)

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Biz insanı, çok karışımı dölllenmiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(Hicr 15/29)

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

Onu düzenleyip içine ruhumdan üflediğimde ona secde edin.”

(Hicr 15/30)

فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

Sonra bütün melekler birlikte secde ettiler.

(Hicr 15/31)

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

İblis hariç; O secde edenlerle beraber olmamakta direndi.

(Hicr 15/32)

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

Allah: “Ey İblis! Sana ne oluyor, secde edenlerle beraber olmadın?” dedi.

(Hicr 15/33)

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

İblis: “Kurumuş, yıllanıp kokuşmuş kara balçıktan yarattığın beşere secde edemem” dedi.

(İsra 17/61)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

Bir zaman meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dedik; İblis hariç hemen secde ettiler. İblis dedi ki: “Çamurdan yarattığına secde mi edeceğim?”

(İsra 17/62)

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لِنِئْنِ أَخْرَجْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا حَتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

Bu benden değerli kıldığını gördün mü? Bana kıyamet gününe kadar süre verirken birazı dışında onun bütün soyunu kesinlikle kendime bağlarım” dedi.

(Hicr 15/34)

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

Allah dedi ki: “Çık oradan! Sen taşlanacaksın.

(Hicr 15/35)

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

Din gününe kadar dışlanacaksın.”

(İnfitar 82/17)

وَمَا أَذْرِيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Din günü nedir, sen ne bileceksin?

(İnfitar 82/18)

ثُمَّ مَا أَذْرِيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Gerçekten, sen ne bileceksin din gününün ne olduğunu?

(İnfitar 82/19)

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

O gün kimsenin kimse için bir şey yapamayacağı gündür. O gün emir, sadece Allah’ındır.

(Hicr 15/36)

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

İblis: “Rabbim! Bunların tekrar diriltilecekleri güne kadar bana süre ver” dedi.

(Hicr 15/37)

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

Allah dedi ki: “Sen süre verilenlerdensin;

(Hicr 15/38)

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

bilinen vakit gelinceye kadar.”

(Hicr 15/39)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

İblis dedi ki: “Rabbim! Madem beni azdırdın, ben de yeryüzündeki her şeyi onlara kesinlikle süslü gösterecek ve kesinlikle hepsini azdıracam.

(Nisa 4/118)

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

Allah, onu dışlamıştır. Şeytan dedi ki: "Kesinlikle, kullarımdan belli bir kesimini ele geçireceğim.

(Nisa 4/119)

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَأُمَرِّئَنَّهُمْ فَلَيُبَيِّتُنَّ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَأَمْرَنَّهُمْ فَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُبِينًا

Onları saptıracağım. Onları beklentiler içine sokacağım. Onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim, Allah'ın yarattığını mutlaka değiştirecekler.” Sizden kim şeytanı, Allah ile arasına giren bir dost edinirse, gerçekten apaçık bir zararla kaybetmiştir.

(Hicr 15/40)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

Samimi kulların hariç.”

(Hicr 15/41)

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ

Allah dedi ki: “Bu, bana varan doğru yoldur.

(Hicr 15/42)

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ

Kullarımın üzerinde senin bir otoriten yoktur. Sana uyup azanlar hariç.”

(Nahl 16/99)

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Şeytanın, inanıp güvenen ve Rablerine dayananlar üzerinde bir otoritesi olmaz.

(Nahl 16/100)

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ

Onun otoritesi sadece ve sadece, onu dost edinenler ile Allah’a ortak koşanlar üzerinde olur.

(Sad 38/82)

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيُوبَهُمْ أَجْمَعِينَ

İblis dedi ki: “O halde Senin şerefine yemin olsun ki, onların hepsini azdıracağım.

(Sad 38/83)

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

Onlardan samimi kulların hariç.”

(Sad 38/84)

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ

Allah dedi ki: “İşte gerçek bu! Ve şu sözüm de gerçektir;

(Sad 38/85)

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ

Cehennemi seninle ve onlardan sana uyanların hepsiyle dolduracağım.”

(Hicr 15/43)

وَأِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

Bunların hepsinin buluşacağı yer kesinlikle cehennemdir.

(Nisa 4/120)

يَعِدُّهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُّهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

O onlara söz verir, onları beklenti içine sokar. Şeytan, sadece aldatmak için söz verir.

(Nisa 4/121)

أُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا

Onların varacağı yer cehennemdir. Oradan kaçma imkânı da bulamayacaklardır.

(İbrahim 14/22)

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Emir yerine getirilince Şeytan der ki: “Allah’ın size vadettiği kesinlikle gerçektir. Ben de size vadettim sonra size muhalefet ettim. Zaten sizi zorlayacak bir otoritem yoktu; sadece sizi davet ettim, siz de hemen kabul ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni kurtarabilirsiniz. Doğrusu daha önce de beni Allah’a ortak koşmanızı inkâr etmiştim. Şüphe yok ki zâlimlerin payına düşen acıklı bir azaptır.”

(Meryem 19/68)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

Rabbine yemin olsun ki, onları ve şeytanları toplayacağız. Sonra alevli ateşin çevresinde diz çöktüreceğiz.

(Hicr 15/44)

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ

Onun yedi kapısı vardır. Her bir kapı onlardan bir bölüm için ayrılmıştır.

(Zümer 39/71)

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

İnkâr edenler, bölükler halinde cehenneme sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: “Size içinizden elçiler gelip Rabbinizin âyetlerini bağlantılarıyla okumadılar mı? Böyle bir günle karşılaşacağınızı söyleyip sizi uyarmadılar mı?” Onlar: “Evet!” diyecekler ama o kâfirlerin üzerine azap kelimesi gerçekleşmiş olacaktır.

(Zümer 39/72)

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ

Onlara denecektir ki: “Ölümsüz olarak kalmak üzere cehennemin kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüymüş!”

(Hicr 15/45)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Kendilerini koruyanlar ise cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

(Rad 13/35)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği; altlarından ırmaklar akan, yiyecekleri ve gölgeleri bitmez tükenmez bir bahçe gibidir. Bu, kendilerini koruyanların mutlu sonudur. Kâfirlerin sonu ateştir.

(Muhammed 47/15)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

Kendilerini koruyanlara vadedilen cennetin örneği şöyledir: İçinde bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları, içenlere zevk veren şarap ırmakları ve süzme bal ırmakları akar. Onlara bütün ürünler ve yüce Rableri tarafından bağışlanma vardır. Böyle bir yerde olan kişi, ateşin içinde ölümsüzleşen ve bağırsaklarını parçalayan kaynar su içirilen kişi ile bir olur mu?

(Hicr 15/46)

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ

“Oraya esenlik ve güven içinde girin.”

(Zümer 39/73)

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

Rablerinden korkanlar ise bölükler halinde cennete sevk edileceklerdir. Oraya varınca kapıları açılacak ve oranın kapı görevlileri şöyle diyeceklerdir: “Selâm size! Hoş geldiniz! Ölümsüz olarak kalmak üzere buyrun!”

(Zümer 39/74)

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَآوَرَّتْنَا الْأَرْضَ نَتَّبُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

Derler ki: “Her şeyi mükemmel yapmak; bize verdiği sözü yerine getiren, bizi istediğimiz yerine yerleşeceğimiz cennete mirasçı kılan Allah’a özeldir. Çalışanların ödülü ne güzeldir!”

(Hicr 15/47)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atacağız. Sedirler üzerinde kardeşçe karşılıklı oturacaklar.

(Araf 7/43)

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ أَوْرَثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

İçlerindeki kötü duyguları söküp atarız. Alt taraflarından ırmaklar akar ve şöyle derler: “Her şeyi mükemmel yapmak Allah’a özeldir. Allah rehberlik etmeseydi biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişler.” Onlara şöyle seslenilecektir: “İşte Cennet! Yaptıklarınıza karşılık olarak size miras bırakıldı.”

(Saffat 37/43)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Nimetlerle dolu cennetlerde,

(Saffat 37/44)

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ

Sedirler üzerinde karşılıklı otururlar.

(Tur 52/17)

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ

Kendini koruyanlar cennetlerde ve nimetler içinde...

(Tur 52/18)

فَاكْهَيْنَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقِيلَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

Rablerinin verdikleriyle keyif sürerler. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

(Tur 52/19)

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Yaptıklarınıza karşılık; yiyin için, afiyet olsun!”

(Vakıa 56/15)

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ

Mücevherlerle süslü tahtlar üzerinde,

(Vakıa 56/16)

مُتَّكِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

karşılıklı yaslanıp keyifle otururlar.

(Hicr 15/48)

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ

Orada onlara bir yorgunluk dokunmayacak, onlar oradan çıkarılacak değiller.

(Fatır 35/35)

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

"Lütfuyla bizi kalıcı yurda yerleştiren O'dur. Orada bize bir yorgunluk değmeyecek, bir bıkkınlıkla da dokunmayacaktır."

(Yasin 36/55)

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ

Elbette cennet ahalisi, o gün keyifli bir meşguliyet içindedir.

(Hicr 15/49)

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Kullarıma haber ver; Şüphesiz Ben, günahları bağışlarım, merhametim sınırsızdır.

(Hud 11/90)

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra tevbe ederek O'na yönelin. Çünkü Rabbimin merhameti boldur, sevginin kaynağıdır."

(Zümer 39/53)

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

De ki: "Ey kendilerini boşa harcamış kullar! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Gerçekten Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Hicr 15/50)

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

Kuşkusuz azabım da acı veren bir azaptır.

(İbrahim 14/7)

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Hani Rabbiniz size duyurmuştu: “Eğer şükrederseniz, sizin için mutlaka artıracam. Nankörlük ederseniz, hiç kuşkusuz azabım şiddetlidir.”

(Zümer 39/54)

وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

O azap gelip çatmadan Rabbinize yönelin ve O’na tam teslim olun. Yoksa daha sonra yardım göremezsiniz.

(Hicr 15/51)

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

Onlara İbrahim’in konuklarından haber ver.

(Hicr 15/52)

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ

İbrahim’in yanına girdikleri zaman: “Selâm!” demişlerdi. İbrahim: “Biz sizden ürperiyoruz” dedi.

(Hicr 15/53)

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

“Ürperme!” dediler. “Gerçek şu ki sana âlim bir oğul müjdeliyoruz.”

(Hicr 15/54)

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمِ تَبَشِّرُونَ

“Yaşlılık üzerime iyice çökmüşken bana müjde mi veriyorsunuz?”

(Hicr 15/55)

قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ

Dediler ki: “Seni bir gerçekle müjdeliyoruz. Sakın ümidini kesenlerden olma.”

(Hicr 15/56)

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ

Dedi ki: “Yanlış yolda olanlar dışında kim Rabbinin rahmetinden ümidini keser?”

(Hicr 15/57)

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

İbrahim dedi ki: “Ey elçiler! Asıl işiniz nedir?”

(Hicr 15/58)

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ

Dediler ki: “Aslında biz, günahkâr bir topluma gönderildik.

(Hicr 15/59)

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجُّوهُمْ أَجْمَعِينَ

Ama Lût ailesi hariç; onların hepsi kurtarılacaktır.

(Hicr 15/60)

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ

Karısı hariç. Koyduğumuz ölçüye göre, o kesinlikle geride kalacaklardandır.”

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

Allah, kâfirler için Nûh’un karısı ile Lût’un karısını örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah’tan gelen hiçbir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara: “Ateşe girenlerle birlikte siz de girin” denecektir.

(Hicr 15/61)

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

Elçiler Lût ailesine vardılar.

(Hicr 15/62)

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ

Lût: “Sizler tanınmamış bir topluluksunuz” dedi.

(Hicr 15/63)

قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ

Dediler ki: “Aksine, sana bunların şüphe ettikleri şeyi getirdik.

(Hicr 15/64)

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

Sana gerçeği getirdik. Bizler sözüne sâdık kimseleriz.

(Hud 11/77)

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

Elçilerimiz Lût ’un yanına varınca, Lût onlardan endişelendi ve içini bir huzursuzluk kapladı. “Ne sıkıcı bir gün!” dedi.

(Ankebut 29/33)

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ
إِنَّا مُنْجُوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَكَّ كَانَتْ مِنَ الْغَائِرِينَ

Elçilerimiz, Lût’a geldiği zaman Lût onlar için kaygılandı, içi daraldı. Dediler ki: “Korkma, üzülme, seni ve aileni kurtaracağız. Ancak karın geride kalacaklardır.

(Hicr 15/65)

فَاسْرِبْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

Gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar; sen de arkalarından git. İçinizden hiç biri geriye dönüp bakmasın. Size emredilen yere kadar geçip gidin.”

(Hicr 15/66)

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ

Bu işle ilgili kesin kararımızı ona bildirdik: “Sabahladıklarında bunların mutlaka kökü kesilmiş olacaktır.”

(Hicr 15/67)

وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

Şehir halkı, birbirlerine müjdelere vererek geldi.

(Hicr 15/68)

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ

Lût dedi ki: “Bunlar benim konuklarım; sakın beni mahcup etmeyin.

(Hicr 15/69)

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Beni rezil etmeyin.”

(Hicr 15/70)

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ

Dediler ki: “Seni el âlemin işine karışmaktan menetmedik mi?”

(Hicr 15/71)

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

Lût: “Bunlar kızlarım, eğer yaparsanız.

(Hud 11/79)

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ

“Gerçekten kızlarınla ilgilenmediğimizi iyi bilirsin. Bizim ne istediğimizi de iyi bilirsin” dediler.

(Hud 11/80)

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ

“Keşke size karşı gücüm olsaydı, ya da sağlam bir sığınağa girebilseydim” dedi.

(Hicr 15/72)

لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ

Senin ömrüne yemin ederim ki, gerçekten onlar sarhoşlukları içinde bocalıyorlardı.

(Hicr 15/73)

فَاَخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

Gün doğarken dehşet bir ses onları yakaladı.

(Hud 11/81)

قَالُوا يَا لَوُطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرَبَ أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ الْأَيْسَرُ الصُّبْحُ

بِقَرِيبٍ

Misafirler dediler ki: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyyiz; bunlar sana asla işemezler. Ailenle birlikte gecenin bir bölümünde yola çık; içinizden hiç kimse arkasına bakmasın. Karın hariç; çünkü bunların başına gelecek olan ona da gelecektir. Azapla buluşma zamanları sabahdır. Sabah yakın değil mi?”

(Saffat 37/177)

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ

Azabımız onların sahalarına inince, uyarılanların sabahı ne kötü olur!

(Hicr 15/74)

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

Oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.

(Hicr 15/75)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ

Kalıntıları okuyabilenler için bunda mutlaka âyetler vardır.

(Hicr 15/76)

وَإِنَّهَا لِبِسْبِيلٍ مُّقِيمٍ

O âyetler kullanılmaya devam eden bir yol üzerindedir.

(Hud 11/82)

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ

Emrimiz gelince, oranın altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan üst üste taşlar yağdırdık.

(Hud 11/83)

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ

Rabbinin katında isimlendirilmiş taşlar. Onlar, bu zâlimlerden uzakta değiller.

(Hicr 15/77)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

İşte bunda müminler için mutlaka bir âyet vardır.

(Hicr 15/78)

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ

Gerçekten Eyke halkı da zâlim oldu.

(Şuara 26/176)

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

Eykeliler de gönderilen elçileri yalanladı.

(Şuara 26/189)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Onu yalanladıkları için, gölgeli günün azabı, onları çarptı. O, dehşetli bir günün azabıydı.

(Hicr 15/79)

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

Ardından onlardan intikam aldık. Bu ikisi aynı ana yol üzerinde açıkça görülmektedir.

(Hicr 15/80)

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

Hicr halkı da gönderilen elçileri yalanladı.

(Hicr 15/81)

وَأَتَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَأَنُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

Hâlbuki onlara âyetlerimizi vermiştik, sonra onlardan yüz çevirenlerden oldular.

(Hicr 15/82)

وَكَاثُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ

Dağlardan oyarak güvenli evler yaparlardı.

(Şuara 26/146)

أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ

Burada güven içinde bırakılacağınızı mı zannediyorsunuz?

(Şuara 26/147)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçelerde, pınar başlarında,

(Şuara 26/148)

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ

ekinler ve sık tomurcuklu hurmalar arasında yaşamaya,

(Şuara 26/149)

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

dağlardan oyarak ustaca evler yapmaya devam edeceğinizi mi sanıyorsunuz?

(Şuara 26/150)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Şuara 26/151)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

Aşırılık edenlerin emrine itaat etmeyin.

(Şuara 26/152)

الَّذِينَ يُلْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

Onlar yeryüzünde doğal düzeni bozarlar, düzeltmezler. ”

(Şuara 26/153)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

Dediler ki: “Sen iyice büyülenenlerdensin.

(Şuara 26/154)

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Sen de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Doğru söylüyorsan bize bir âyet/ mucize getir.”

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Dedi ki: “İşte size bir dişi deve! Suyu bilinen bir gün o, bir gün de siz içeceksiniz.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ona, bir kötülük yapmayın, yoksa dehşetli bir günün azabı sizi yakalar.”

(Şuara 26/157)

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

Hemen deveyi kestiler, ardından pişman oldular.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Hicr 15/83)

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ

Derken, sabahladıklarında dehşet bir ses onları yakaladı.

(Hicr 15/84)

فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Kazandıkları şeyler hiçbir işlerine yaramadı.

(İbrahim 14/18)

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

Rablerini inkâr edenlerin işleri, fırtınalı bir günde sert rüzgârların savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şey ellerinde kalmaz. İşte o derin bir sapmadır.

(Mümin 40/82)

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ
وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Yeryüzünde dolaşmadılar mı ki öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna baksınlar. Onlar oralarda bunlardan sayıca daha çok, daha kuvvetli ve bıraktıkları eserler daha kalıcıydı. Kazandıkları, onların işlerine yaramadı.

(Hicr 15/85)

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْغِ الصَّفْحَ
الْجَمِيلَ

Gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak gerçek bir amaçla yarattık. Elbette o saat gelecektir. Öyleyse güzel bir sayfa aç.

(Rum 30/8)

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ
مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

Kendileri hakkında hiç düşünmediler mi? Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları, sadece gerçek ve belli bir eceli olan varlıklar olarak yaratmıştır. Doğrusu, insanların çoğu Rableriyle karşılaşmayı inkâr ederler.

(Ahkaf 46/3)

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا
أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Gökleri, yeri ve bu ikisinin arasında olanları ancak; belli bir ömrü olan gerçek varlıklar olarak yarattık. İnkâr edenler, yapılan uyarılardan yüz çevirenlerdir.

(Mümin 40/58)

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ

Kör ile gören, inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlarla da kötüler bir olmaz. Ne kadar az hatırlıyorsunuz!

(Mümin 40/59)

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

O saat elbette gelecektir, onda şüphe yoktur; ama insanların çoğu inanıp güvenmez.

(Zuhruf 43/88)

وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

“Ya Rabbi! Bunlar kesinlikle inanıp güvenmeyen bir topluluktur” dedirttiklerinde;

(Zuhuf 43/89)

فَاصْنَفِ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Artık onlara aldırma, “Selam!” de; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Hicr 15/86)

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Elbette senin Rabbin her türlü yaratmayı bilendir.

(Yasin 36/81)

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Gökleri ve yeri yaratanın, onlar gibisini yaratmaya gücü yeter değil mi? Evet! O, her türlü yaratmayı bilir.

(Mümin 40/57)

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Gökleri ve yeri yaratmak, insanları yaratmaktan elbette daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmez.

(Hicr 15/87)

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

Kuşkusuz sana o ikişerli sisteme sahip âyetlerden yedi âyeti ve muhteşem Kuran’ı verdik.

(Al-i İmran 3/7)

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu kitabı sana indiren O’dur. Âyetlerinin bir kısmı hüküm bildirir; onlar kitabın ana âyetleridir. Diğerleri hüküm bildirenlerle benzer olanlardır. Kalplerinde eğrilik olanlar, istedikleri bağlantıyı kurup istedikleri fitneyi çıkarmak için, kitaptan kendi eğrilikleriyle benzeşen şeye uyarlar. Oysa onun âyetleri arasındaki bağlantıyı sadece Allah bilir. Bu ilimde sağlam bilgi sahibi olanlar da şöyle derler: “Biz bu ilme inandık, hepsi Rabbimiz katındandır.”

Bunu ancak akliselim olanlar hatırlar.

(Zümer 39/23)

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

Allah sözlerin en güzelini, birbirine benzer, ikişerli âyetlerden oluşan bir kitap olarak indirmiştir. Bu, Rablerinden korkanların tüylerini ürpertir. Sonra, Allah'ı hatırlamak vücutlarını ve kalplerini yumuşatır. İşte bu, Allah'ın rehberliğidir. O, isteyene rehberlik eder. Allah kimi saptığı yolda bırakırsa artık ona kimse rehberlik edemez.

(Hicr 15/88)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

Onlardan kimini, çifter çifter yararlandırığımız geçici menfaatlere gözlerini dikme ve üzülme. Sen inanıp güvenenlere kol kanat ol.

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

Onlardan kimini imtihan etmek için çifter çifter yararlandırığımız, dünya hayatının süslerine, gözünü dikme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Tevbe 9/55)

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

Onların malları da evlatları da sakın seni şaşırtmasın. Sadece, Allah bunlarla dünya hayatında onlara azap etmeyi ve canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor.

(Hicr 15/89)

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

De ki: “Gerçekten ben apaçık bir uyarıcıyım.”

(Hac 22/49)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ

De ki: “Ey insanlar! Ben sizin için sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

(Ahkaf 46/9)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

De ki: “Ben diğer elçilerden farklı değilim. Bana da size de ne yapılacağını bilmiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.

(Hicr 15/90)

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُفْتَسِمِينَ

Nitekim indirdiğimizi parçalayanları uyardığım gibi.

(Enam 6/159)

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Gerçekten de dinlerini parça parça edip belli kişiler etrafında toplananlar var ya; sen hiçbir konuda onlardan değilsin; onların işleri Allah’a kalmıştır. Sonra Allah, yaptıklarını kendilerine bildirecektir.

(Rum 30/32)

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Farklı kişiler etrafında kümeleşerek dinlerini bölenlerden olmayın. Her bir gurup kendinde olanla övünür.

(Hicr 15/91)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

Öyle ki, Kuran’ı parça parça ettiler.

(Hicr 15/92)

فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ

Rabbine yemin olsun ki hepsini sorguya çekeceğiz,

(Hicr 15/93)

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

yaptıklarından dolayı.

(Maide 5/109)

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah, elçilerini bir araya toplayacağı gün onlara: “Size ne cevap verildi?” diyecek, onlar da: “Bizim bilgimiz yok; Çünkü Sen bütün bilinmeyenleri en iyi bilensin” diyeceklerdir.

(Araf 7/6)

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

Kendilerine elçi gönderilenlere elbette soracağız. Elbette gönderilen elçilere de soracağız.

(Araf 7/7)

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

Her şeyi bir bilgiye dayalı olarak onlara anlatacağız. Zaten onlara uzak değiliz.

(Yasin 36/12)

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

Ölüleri biz dirilteceğiz. Yaptıklarını ve geride bıraktıklarını da yazmaktayız. Her şey tek tek, açıkça önümüzdedir.

(Hicr 15/94)

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

“O halde, sana ne emredildiyse başlarını çatlatırcasına onlara bildir. Müşriklerden de yüz çevir!

(Enam 6/106)

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

Rabbinden sana vahyedilen ne ise sen ona uy. O'ndan başka ilâh yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

(Enam 6/107)

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah istese, kimse şirke düşmez. Seni onların üzerine kaydedici kılmadık. Sen onların vekili de değilsin.

(Hicr 15/95)

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ

Alay edenlere karşı elbette Biz sana yeteriz.

(Enbiya 21/36)

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهْذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ

Kâfirler seni gördüklerinde: “İlâhlarınıza dil uzatan bu mu!” diyerek sadece alaya alırlar. Onlar, Rahman’ın zikrini inkâr edenlerdir.

(Enbiya 21/41)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Doğrusu senden önce de elçiler alaya alınmışlardı. Sonunda onlardan alay edenleri, alaya aldıkları kuşatıverdi.

(Furkan 25/41)

وَإِذَا رَأَوْكَ مِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا أَهْذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

Seni görünce sadece alaya alarak diyorlar ki: “Allah elçi olarak bunu mu görevlendirmiş?

(Furkan 25/42)

إِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا

Eğer direnmeseydik az kalsın bizi ilâhlarımızdan sapıracaktı.” Azabı görünce, yoldan sapanın kim olduğunu öğreneceklerdir.

(Ahzab 33/2)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Sen Rabbinden sana vahyedilene uy! Şüphesiz ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Ahzab 33/3)

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

Sen Allah'a dayan; vekil olarak Allah yeter.

(Yasin 36/30)

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Yazık böyle kullara! Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka alaya alırlar.

(Yasin 36/31)

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

Kendilerinden önce nice nesilleri helak ettiğimizi, bunlara bir daha geri dönmediklerini görmediler mi?

(Hicr 15/96)

الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

Onlar, Allah ile birlikte başka bir ilâh oluşturunlar; nasıl olsa yakında öğrenecekler.

(Müminun 23/117)

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

Elinde bir delili olmadığı halde, Allah ile birlikte başka birini ilâh sayıp yardım isteyenler, hesabını yalnız Rabbinin huzurunda verecektir. Kâfirler, asla kurtuluşa eremeyeceklerdir.

(Kaf 50/24)

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

Âyetleri inkâr eden bütün inatçıları cehenneme atın!

(Kaf 50/25)

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ

Hayra engel olup duranı; saldırgan ve şüphe içinde olanı da.

(Kaf 50/26)

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

Allah ile beraber başka bir ilâh oluşturanı ise en şiddetli azaba atın!

(Hicr 15/97)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ

İyi biliyoruz ki onların söylediklerinden dolayı için daralıyor.

(Araf 7/2)

كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنَذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Onunla uyarman ve müminlere hatırlatman için sana indirilen kitaptan dolayı, içinde bir sıkıntı olmasın.

(Hud 11/12)

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Ona bir hazine indirilseydi veya beraberinde bir melek gelseydi ya!” demeleri yüzünden sana gelen vahiy göğsünü daraltıyor ve neredeyse onun bir kısmını bildirmeyecek gibi oluyorsun. Hâlbuki sen yalnızca bir uyarıcısın. Her şey üzerine vekil olan Allah’tır.

(Hicr 15/98)

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Her şeyi mükemmel yapmasından dolayı Rabbini her türlü eksiklikten uzak tut ve secde edenlerden ol!

(Ta Ha 20/130)

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ
أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ

Onlar ne derlerse desinler, sen sabret. Güneşin doğuşundan önce, batmasından önce ve gecenin bölümlerinde her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et. Gündüzün bölümlerinde de ibadet et; belki memnun olursun.

(Tur 52/48)

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

Rabbinin hüküm vermesi için sabret; sen gözümüzün önündesin. Kalktığın vakit, her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et!

(Hicr 15/99)

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

Sana ölüm gelinceye kadar, Rabbine kulluk etmeye devam et!

(Al-i İmran 3/102)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah'tan hakkıyla korkarak kendinizi koruyun! Ölünceye kadar Allah'a tam teslim olmaya devam edin!"

(Hac 22/77)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.